

XXXV.

Betræknings

over

Forflag til Lov om Vædringer i og Tilføjelſer til Loven af 18de Juni 1870 om Livsforſikrings- og Forførgelſeſtanſtaltten af 1871.

(Afgiven af Landſtingets Udvalg den 7de Marts 1893.)

Hovedbeſtemmelfen i Lovforflaget er § 5, ſom gaar ind paa en Forhøjelſe af Indſtad for Livrenter (undtagen Overfødelſesrenter) og opſatte Kapitaludbetalinge. Efter hvad der er ophlyt i Bemærkningerne til Lovforflaget om, at de nu gældende Tariffer for diſſe Forſikringer ere betydeligt for lave, ſaa at Anſtaltten i de ſidſte 5 Aar ved Indbetalingerne til Erhvervelſe deraf har faaet omtrent en Million Kroner for lidt i Indſtad, er Udvalget enigt i, at en Forhøjelſe i Betalingen maa finde Sted. Det har dog været Genſtand for Overbejelſe, om det er nødvendigt at lægge en Rentefod af $1\frac{1}{2}$ pCt. halvårlig til Grund, eller om det ikke vilde være tilſtrækkeligt til Anſtaltens Sikkerhed at regne med en Rentefod af $1\frac{1}{8}$ pCt. halvårlig; men efter de af Finanzminiſteren meddelte Oplyſninger om, at en ſaadan Forandring vilde medføre Nødvendigheden af en Omarbejdelse af Paragraffens Tabeller angående Forholdet mellem den virkelige Alder og den antagne Alder, har Udvalget meent at burde tiltræde det foreſlaede Grundlag for Beregningen.

Om denne Hovedbeſtemmelſe gruppere ſig forſtellige Forflag af forholdsvis mindre Vigtighed. Af diſſe finder Udvalget at kunne anbefale §§ 1, 4, 6, 8 og 9 i Genhold til det i Bemærkningerne derom anførte. Derimod har Udvalget ſtillet nogle Vædringsforflag, hvorom det tillader ſig at fremſætte følgende Bemærkninge.

Til § 2.

Bed Opgørelſe af en Forſikring i Tilfælde af den forſikredes frivillige Udrædelſe beregner man paa den ene Side Værdien af Anſtaltens Forpligtelſe, paa den anden Side Værdien af den forſikredes Forpligtelſe, og ſaafræmt hin overſtiger denne, hvad der i Reglen er Tilfældet, udbetaler Anſtaltten det overſtydende. Medens Beregningen af Anſtaltens Forpligtelſe, naar Dødelighedstable og Rentefod forudſættes givne, ikke er Genſtand for Tvivl, er det Spørgſmaal opſtaaet, om den forſikredes Forpligtelſe ikke bør beſtemmes alene paa Grundlag af, hvad han paa Opgørelſeſtiden endnu har at betale Anſtaltten for dets